

İBRAHİM SÛRESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. Elif, Lam, Ra. Resûlüm! Bu Kur'an; insanları, Rablerinin izniyle, karanlıklardan aydınlığa, o mutlak üstün, övgüye lâyık olan Allah'ın yoluna çıkarman için, sana indirdiğimiz bir kitaptır.
2. O Allah ki, göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. Şiddetli bir azaba çarpılacak olan kâfirlere ise yazıklar olsun!
3. Çünkü o kâfirler; dünya hayatını ahirete tercih edenler, insanları Allah'ın yolundan alıkoyanlar ve doğru yolu eğri göstermeye çalışanlardır. Onlar, Haktan uzak bir sapıklık içindedirler.
4. Biz her peygamberi, hak dini insanlara açıklasın diye, kendi kavminin diliyle gönderdik. Artık Allah, dilediğini sapıklığında bırakır, dilediğini de doğru yola iletir. O, mutlak üstün, yegâne hüküm ve hikmet sahibidir.
5. Andolsun ki Biz, Musâ'yı da; "Kavmini karanlıklardan nura çıkar ve Allah'ın geçmişteki nimet ve azap günlerini onlara hatırlat" diyerek mucizelerimizle gönderdik. Şüphesiz bunda, belâlara çok sabreden ve nimetlere çok şükreden herkes için nice ibretler vardır.
6. O zaman Musâ, kavmine demişti ki; "Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Hani O, kızlarınızı sağ bırakıp, oğullarınızı öldürerek kötü bir azaba uğratan Firavun ailesinden sizi kurtarmıştı. Bunda, sizin için, Rabbinizden pek büyük bir imtihan vardır."
7. Hatırlayın, yine bir zaman Rabbiniz size şöyle buyurmuştu: "Eğer şükrederseniz, size olan nimetlerimi elbette arttıracam. Ama nankörlük ederseniz, bilin ki, azabım pek şiddetlidir."
8. Musâ, sözüne şöyle devam etti: "Siz ve yeryüzünde olanların hepsi nankörlük etseniz, bilin ki Allah, hiçbir şeye muhtaç değildir. O, övülmeye lâyık olandır."
9. Sizden önce yaşayan; Nuh, Ad ve Semûd kavimlerinin ve onlardan sonra gelip, sayılarını Allah'tan başkasının bilmediği kavimlerin haberleri size ulaşmadı mı? Peygamberleri onlara, mucizelerle geldi. Fakat onlar, öfkeden parmaklarını ısırıp; "Biz sizinle gönderilene inanmıyoruz. Bizi çağırdığınız şeye karşı da derin bir kuşku içindeyiz" dediler.
10. Peygamberleri onlara: "Gökleri ve yeri yaratan Allah hakkında şüphe mi var? Halbuki O, günahlarınızdan bir bölümünü bağışlamak ve sizi belirli bir vakte kadar yaşatmak için hak dine çağırıyor" dediler. Onlar: "Siz de bizim gibi insandan başka bir şey değilsiniz. Bizi, babalarımızın taptıklarından döndürmek mi istiyorsunuz. O halde, bize apaçık bir mucize getirin" dediler.

11. Peygamberleri onlara: “Evet, biz de sizin gibi bir insanız. Ama Allah, kullarından dilediğine peygamberliği lutfeder. Allah’ın izni olmadıkça, biz size mucize getiremeyiz. Mü’minler, sadece Allah’a güvenip dayanmalıdırlar.
12. Hem bize, dosdoğru yolu göstermişken, ne diye Allah’a güvenip dayanmayalım ki? Bize yaptığınız eziyetlere, elbette katlanacağız. Tevekkül edenler, ancak Allah’a güvenip dayanmalıdır.” dediler.
13. Kâfirler ise, peygamberlerine: “Ya bizim dinimize dönersiniz, ya da sizi yurdumuzdan çıkarırız” dediler. Rableri, peygamberlere: “Biz o zalimleri mutlaka helâk edeceğiz.
14. Arkalarından da o yurda, sizi yerleştireceğiz. Bu söz verme, makamımdan korkan ve tehdidimden sakınanlar içindir” diye vahyetti.
15. Bunun üzerine peygamberler, Allah’tan fetih istediler. Ve buna kavuştular. Neticede, hakkı kabul etmeyen her inatçı zorba da, hüsrana uğradı.
16. Daha sonra, her inatçı zorba için, bir de cehennem azabı vardır. Orada ona, cehennemliklerin yaralarından akan, irin ve kan karışımı bir sıvı içirilir.
17. Öyle ki, o sıvıyı yudumlar, fakat boğazından geçmez. Ölüm her yanını kuşatır, fakat ölemez. Arkasından da, ağır ve ebedi bir azap gelip çatar.
18. Rablerini inkâr edenlerin yaptıkları işler, tıpkı fırtınalı bir günde, rüzgârın şiddetle savurduğu bir küle benzer. Kazandıklarından hiçbir şey elde edemezler. İşte bu, haktan uzak bir sapıklıktır.
19. Allah’ın; gökleri ve yeri, hak ve hikmet ile yarattığını görmüyor musun? Dilerse, sizi yok edip yeni bir topluluk getirir.
20. Bu, Allah için zor değildir.
21. Kıyamet günü, insanların hepsi, Allah’ın huzuruna çıkarlar. Zayıf olanlar, büyüklük taslayanlara: “Biz size uyuştuk. Şimdi siz, Allah’ın azabından bizi koruyabilecek misiniz?” derler. Büyüklük taslayanlar da: “Eğer Allah bize yol gösterseydi, biz de size yol gösterirdik. Şimdi biz, feryat etsek de bir, sabretsek de. Artık kaçıp sığınacak bir yerimiz yoktur” derler.
22. Hesap görülüp, hüküm verildiğinde, şeytan şöyle der: “Şüphesiz Allah, size sözün doğrusunu söylemişti. Ben size söz verdim, ama yalancı çıktım. Zaten, benim sizi zorlayacak gücüm de yoktu. Yalnızca, sizi çağırdım, siz de hemen bana uydunuz. Öyleyse, kusuru bana yüklemeyin, kendinizi suçlayın. Artık, ne ben sizi kurtarabilirim, ne de siz beni. Zaten ben, Allah’a ortak koşmanızı daha önce de kabul etmemiştim.” Doğrusu, bu zalimler için, can yakıcı bir azap vardır.
23. İmân edip, güzel iş ve ibadet yapanlar ise, Rablerinin izniyle, sürekli kalacakları ve içinden ırmaklar akan cennetlere yerleştirilir. Orada, birbirlerine iyilik dilekleri ve meleklerin onlara iltifatı, hep “selâm” dır.
24. Görmez misin? Allah, Kelime-i Tevhidi nasıl hoş bir ağaca benzetmiştir. Onun; kökü yerde sabit, dalları ise semadadır.

25. O ağaç, Rabbinin izniyle her an meyvesini vermeye devam eder. Allah, öğüt almaları için insanlara, böyle benzetmeler yapıyor.
26. Kötü olan inkâr sözü ise, kökü yerden koparılmış, köksüz, dik durma imkânı olmayan, değersiz bir ağaca benzer.
27. Allah iman edenleri, dünya ve ahirette Kelime-i Tevhid ile sabit kılar. Zalimleri de şaşırtır. Böylece Allah, dilediğini yapar.
28. Allah'ın nimetine şükretmek yerine, inkârı tercih ederek, milletlerini helâk yurdu cehenneme sürükleyenleri görmedin mi?
29. Onların hepsi cehenneme girecekler. Cehennem, ne kötü bir duraktır.
30. Onlar, halkı Allah yolundan saptırmak için, Allah'a ortak koşular. Onlara de ki: "Siz şimdi eğlenin. Şüphesiz dönüşünüz ateşedir."
31. Habîbim! Söyle o iman eden kullarıma: Namazlarını dosdoğru kılsınlar. Hiçbir alışveriş ve dostluğun olmayacağı gün gelmeden önce, rızık olarak verdiğimiz nimetlerden, gizli ve açık Allah yolunda harcasınlar.
32. Allah; gökleri ve yeri yaratan, gökten su indirip, onunla size rızık olarak çeşitli meyveler çıkararak, izni ile denizde yüzen gemileri emrinize veren ve ırmakları da size hizmet ettirendir.
33. Allah; düzenli olarak hareket eden güneşi ve ayı sizin emrinize verdi. Gece ile gündüzü de istifadenize sundu.
34. Allah, istediğiniz şeylerin hepsinden size verdi. Eğer Allah'ın bunca nimetini sayacak olsanız, saymakla bitiremezsiniz. Şüphesiz insan; çok zalim ve çok nankördür.
35. Bir zaman İbrahim, şöyle demişti: "Rabbim! Bu Mekke şehrini emin kıl. Beni ve evlatlarımı putlara tapmaktan uzak tut.
36. Rabbim! Şüphesiz o putlar, insanlardan çoğunu saptırdı. Artık, bundan sonra kim bana uyarsa, muhakkak o bendendir. Kim de bana karşı gelirse, o da Senin merhametine kalmıştır. Şüphesiz Sen, çok bağışlayıcı ve çok merhametlisin.
37. Ey Rabbimiz! Ben çocuklarımdan bir kısmını, namazı dosdoğru kılabilimleri için, senin mukaddes evinin yanında, ekimsiz bir vadiye yerleştirdim.
Ey Rabbimiz! Sen de bir kısım insanların gönüllerini onlara meylettir. Onları, nimetlerine şükretmeleri için, çeşitli meyvelerle rızıklandırdın.
38. Ey Rabbimiz! Şüphesiz Sen, gizlediğimizi de bilirsin, açıkladığımızı da. Zaten, yerde ve gökte hiçbir şey Allah'a gizli kalmaz.
39. İlerlemiş yaşımda bana, İsmail'i ve İshak'ı bahşeden Allah'a hamdolsun. Şüphesiz Rabbim, duayı hakkıyla işitendir.
40. Ey Rabbim! Beni ve çocuklarımı, namazı devamlı kılanlardan eyle.
Ey Rabbim! Duamı kabul buyur.
41. Ey Rabbimiz! Hesabın görüleceği gün, beni, ana-babamı ve mü'minleri bağışla."
42. Resûlüm! Sen zalimlerin yaptıklarından Allah'ı habersiz sanma. Allah onları, gözlerin dehşetten donup kalacağı bir güne erteliyor.

43. O gün onlar, kabirlerinden kalktıkları gibi, gözlerini dikip, çağrıldıkları tarafa doğru koşarlar. Kendilerine bile dönüp bakamazlar. Kalpleri yerinden oynamış, akılları başlarından gitmiştir.
44. Habîbim! İnsanları, azabın geleceği o gün ile korkut. Zalimler o gün: “Rabbimiz! Bizim cezamızı yakın bir zamana kadar ertele de, Senin davetine kulak verelim ve peygamberlere uyalım” derler. Peki, bundan evvel “Bize ölüm yoktur” diye yemin eden siz değil miydiniz?
45. Üstelik, Ad ve Semûd kavimleri gibi kendilerine zulmedenlerin yurtlarında oturdunuz. Onlara, nasıl muamele ettiğimiz de size açıklanmıştı. Size misaller de vermiştik.
46. Muhakkak onlar, peygamberlerine karşı bir takım tuzaklar kurmuşlardı. Oysa tuzakları, dağları yerinden oynatacak kadar kuvvetli bile olsa, Allah katında onlara nice cezalar vardır.
47. Allah’ı, peygamberlerine verdiği sözden vazgeçer sanma. Şüphesiz Allah, mutlak üstündür ve hak edenleri cezalandırır.
48. Gün gelir, yeryüzü başka bir yere, gökler de başka göklere çevrilir. Sonra bütün varlıklar, bir olan ve kudreti herşeye yeten Allah’ın huzurunda toplanırlar.
49. O gün günahkârların, şeytanlarıyla birlikte zincirlere vurulduğunu görürsün.
50. Elbiseleri katrandandır. Yüzlerini de ateş kaplamıştır.
51. Allah her insanı, kazandığının karşılığını vermek için diriltir. Şüphesiz Allah, hesabı çok çabuk görendir.
52. İşte bu Kur’ân; kendisiyle uyarılsınlar, Allah’ın bir tek ilâh olduğunu bilsinler, akıl ve vicdanı temiz olanlar öğüt alsınlar diye, bütün insanlara bir tebliğdir.